AUGUSTINUS
12. Jh.
Seite 180r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

poni. solæ ĩamatoꝝ uerbi di sermone ũsari. solet phac
multũ pulsari addim dicentib; hominib; facit aliqd
pat̃ qd ñ fac̃ filiꝰ aut fac̃ aliqd filiꝰ qd ñ fac̃ pat̃. Interi
de patre ⁊ filio dicam̃. Cũ aũ hunc expedierit conatuo
nrm̃ cui dicam̃ adiutor mis esto ne derelinq̃ſ me intellegũ
etiã spe sce abopatione patis ⁊ filii neq̃q̃ discere. de patre
q̃ ⁊ filio fis audire fac̃ aliqd pat̃ sine filio. Respondemus.
Non. An dubitatis. Qd enim fac̃ sine illo pquẽ facta sit omia.
Omia unq̃t ꝑipsũ facta st. Et societate ieuiens tardis duris
longiosis addidit ⁊ sine ipso factũ ẽ nihil. Qd q̃ fis. Omia p
ipsũ facta sit. Intellegam̃ uiq; unusã creaturã factã ꝑ filiũ
fecisse patrẽ ꝑ uerbũ suũ. dm ꝑ uirtutẽ ⁊ sapientiã suã.
Hũqd dictũ sum̃ omia q̃de q̃ndo creata sit ꝑipsũ creata st s; nõ
ñ omia ꝑipsũ fecit pat̃. Absit. Recedat hẽc cogitatio afide
lũ cordib; abigat̃ asensu deuotoꝝ ab intellectu pioꝝ. Fieri
ñ pot̃ ut ꝑipsũ creauerit ⁊ ñ ꝑipsũ gubnat̃. Absit ut sine ipso
regat̃ qd est. q̃ndo ꝑipsũ factũ ẽ ut eet. S; ⁊ hoc testimonio
sẽpture doceam̃ ñ solũ ꝑipsũ facta ⁊ creata omia sic exeuglo
cõmemoratum̃ omia ꝑipsũ facta sit ⁊ sine ipso factũ ẽ nihil.
s; ꝑipsũ etiã regit ⁊ disponit q̃ facta sit. Agnoscens q̃ xpm
di uirtutẽ ⁊ di sapientiã. agnoscit dictũ ⁊ de sapientia. attin
git a fine usq; ad finẽ fortit̃ ⁊ disponit omia suauit̃. Non q̃
dubitem̃ ꝑipsũ regi omia. ꝑquẽ facta sit omia. Nihil uiq;
pat̃ sine filio. nihil filiꝰ sine patre fac̃. Occurrit questio
quã inomine dm ⁊ ei uoluntate soluendã suscepimus.
Si nihil fac̃ pat̃ sine filio ⁊ nihil filiꝰ sine patre. iunc quasi
ẽsequens erit ut ⁊ patrẽ dicam̃ natũ de uirgine maria
patrẽ passũ sub pontio pilato patrẽ resurrexisse ⁊ icelũ
ascendisse. Absit. Non hoc dicam̃ qt ñ hoc credam̃. Credi
di ppt̃ qd locutꝰ sũ. Et nos credim̃. ppt̃ qd ⁊ loquimur.
Qd ẽ ifide. Qa filiꝰ de uirgine natꝰ ẽ. ñ pat̃. Qd ẽ infide. Qa
filiꝰ passꝰ sub pontio pilato ⁊ mortuꝰ ñ pat̃. Fecit nob